

Förordning om EG:s förordningar om jordbruksprodukter;

SFS 1999:1148

Utkom från trycket
den 15 december 1999

utfärdad den 2 december 1999.

Regeringen föreskriver följande.

Allmänna bestämmelser

1 § I denna förordning ges föreskrifter för att den pris- och marknadsreglering som ingår i EG:s gemensamma jordbrukspolitik skall kunna genomföras i Sverige.

Föreskrifter för reglering av mjölkproduktionen meddelas i förordningen (1994:1714) om mjölkkvoter m.m.

2 § Uttrycket EG:s förordningar om jordbruksprodukter har i denna förordning samma betydelse som i lagen (1994:1710) om EG:s förordningar om jordbruksprodukter.

Nationell föreskrift om minsta kvantitet för intervention

3 § Minsta kvantitet spannmål som får lämnas för intervention är 200 ton.

Nationella föreskrifter om arealersättning till jordbrukare

4 § I Sverige finns

1. en basareal för spannmål, proteingrödor, oljelin och oljeväxter, och
2. en basareal för gräsensilage.

I båda basarealerna ingår jordbruksmark som tagits ur livsmedelsproduktion.

Basarealerna är indelade i produktionsregioner.

5 § Indelningen i produktionsregioner anges i föreskrifter som meddelas av Statens jordbruksverk.

Vid beräkning av arealersättningen skall produktionsregionerna delas in i sex olika grupper med hänsyn till den tillämpade avkastningen som anges i tabellen.

Produktionsregion	Historisk avkastning (kg/ha)	Tillämpad avkastning (kg/ha)
I	5 703	5 197
II	4 797	4 563
III	4 094	4 071
IV	3 224	3 462
V	2 497	2 953
VI	2 085	2 664

6 § För att ersättning skall lämnas måste en och samma gröda odlas på ett jordbruksskifte som är minst 0,1 hektar.

7 § De områden som avses i artikel 4.4 i rådets förordning (EG) nr 1251/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av ett stödssystem för producenter av vissa jordbruksgrödor¹ skall vara områdena 1–3 enligt förordningen (1996:93) om nationellt stöd till jordbruket i norra Sverige.

8 § Utöver vad som följer av artikel 19.1 första stycket i kommissionens förordning (EG) nr 2316/1999 av den 22 oktober 1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1251/1999 om upprättande av ett stödssystem för producenter av vissa jordbruksgrödor² får följande områden tas ur produktion.

1. Mindre områden, om dessa omfattar hela skiften med fasta gränser såsom murar, häckar eller vattendrag,

2. skiften som är mindre än 20 meter breda i regioner där sådana skiften utgör en traditionell form av uppdelning, eller

3. skiften som är minst 10 meter breda och ligger utmed permanenta vattendrag eller sjöar på villkor att skiftena blir föremål för särskilda kontroller som har till huvudsakligt syfte att kontrollera att miljön respekteras.

9 § En producent får, utöver vad som krävs i artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 1251/1999, frivilligt ta ur produktion upp till 40 procent av den areal som omfattas av ansökan om arealersättning.

En producent, som enligt artikel 6.7 i rådets förordning (EG) nr 1251/1999 är undantagen från kravet på arealuttag, får frivilligt ta ur produktion upp till 50 procent av den areal som omfattas av ansökan om arealersättning.

En producent som med mark har deltagit i omställningsprogrammet och som därefter inte har återupptagit odlingen på den marken får under en period om 60 månader efter utträdet ur programmet fortsätta att ta den marken ur produktion även om producenten därmed tar en högre andel av arealen ur produktion än den som anges i första och andra styckena.

En producent får ta en högre andel av arealen ur produktion än den som anges i första och andra styckena om

1. det på en areal som minst motsvarar den överskjutande andelen odlas grödor som anges i bilagorna I och II till kommissionens förordning (EG) nr 2461/1999 av den 19 november 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1251/1999 beträffande användningen av jordbruksmark

¹ EGT L 160, 26.6.1999, s. 1 (Celex 399R1251).

² EGT L 280, 30.10.1999, s. 43 (Celex 399R2316).

som tagits ur bruk till produktion av råvaror för tillverkning inom gemenskapen av produkter som inte primärt är avsedda till livsmedel eller foder³, och

2. odlingen i övrigt uppfyller de villkor som anges i den förordningen.

Jordbruksverket får meddela föreskrifter om att en högre areal än den som anges i första och andra styckena får tas ur produktion av miljöskäl.

10 § Föreskrifter om hur jordbruksmark som tagits ur livsmedelsproduktion skall skötas på ett miljöanpassat sätt meddelas av Jordbruksverket.

11 § Enligt föreskrifter meddelade av Jordbruksverket skall arealersättningen helt eller delvis sättas ned om den stödberättigade inte har följt en föreskrift som har meddelats med stöd av 10 §.

I en sådan föreskrift skall det anges hur stor nedsättningen skall vara för olika slag av överträdelse, varvid hänsyn skall tas till vilka konsekvenser överträdelsen kan antas få för miljön.

12 § Frågor om arealersättning prövas av länsstyrelsen. Beslut om ersättning eller underrättelse om ett sådant beslut skall innehålla en upplysning om innehållet i 38 §.

Ersättningen betalas ut av Jordbruksverket.

13 § Föreskrifter i övrigt till komplettering och för verkställighet av EG:s förordningar om arealersättning till jordbrukare meddelas av Jordbruksverket.

Nationella föreskrifter om djurbidrag

14 § Bidrag för handjur lämnas vid slakt och när handjur skickas till en annan medlemsstat eller exporteras till tredje land.

För den begränsning som gäller för bidragsgivningen, 250 000 djur, utgör Sverige en enda region.

15 § Den gräns om 90 handjur per företag och åldersgrupp som avses i artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen för marknaden för nötkött⁴ skall inte tillämpas.

16 § En ansökan om am- eller dikobidrag skall omfatta minst tre am- eller dikor.

17 § En producent som har bidragsrätter för am- och dikor skall utnyttja dem till lägst 90 procent.

18 § Den gräns på 120 000 kg för en producents leveranser av mjölk eller mjölkproduktion som avses i artikel 6.2 b i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 skall inte tillämpas.

19 § Den nationella reserven för bidragsrätter för am- och dikor samt för tackor handhas av Jordbruksverket.

³ EGT L 299, 20.11.1999, s. 16 (Celex 399R2461).

⁴ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21 (Celex 399R1254).

20 § En överlåtelse av bidragsrätter utan samtidig överlåtelse av producentens företag skall inte ske via den nationella reserven utan direkt mellan producenterna.

Vid en överlåtelse enligt första stycket av bidragsrätter för am- och dikor och för tackor skall 1 procent av bidragsrätterna överföras till den nationella reserven.

21 § En överlåtelse eller upplåtelse av bidragsrätter skall anmälas till Jordbruksverket.

22 § Bidragsrätter ur den nationella reserven fördelas inte till producenter som vid tidpunkten för ansökan om bidragsrätter har färre djur än tre am- och dikor eller tio tackor.

Som am- och dikor i första stycket får räknas dräktiga kvigor som beräknas kalva senast när producenten lämnar in en ansökan om am- och dikobidrag för det aktuella året.

23 § Vid tilldelning ur den nationella reserven av bidragsrätter för tackor får företräde ges till producenter som inte tidigare har tilldelats bidragsrätter av Jordbruksverket.

24 § Vid tilldelning ur den nationella reserven av bidragsrätter för am- och dikor får, utöver de grupper som anges i artikel 9.3 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999, företräde ges till producenter som bedriver jordbruk inom område 1–3 enligt förordningen (1996:93) om nationellt stöd till jordbruket i norra Sverige.

Vid tillämpning av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 avses med

1. nystartare producenter som inte tidigare har tilldelats bidragsrätter av Jordbruksverket,

2. unga jordbrukare producenter som uppbär startstöd enligt någon av EG:s förordningar om sådant stöd.

Jordbruksverket får meddela föreskrifter om ytterligare grupper av jordbrukare som bör ges företräde vid tilldelning av bidragsrätter ur den nationella reserven.

25 § En producent som har överlåtit sina bidragsrätter ges inte någon tilldelning ur den nationella reserven under tre år räknat från året för överlåtelser.

26 § Ytterligare ersättning enligt artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 skall betalas som ett tilläggsbelopp till slaktbidraget. Av det sammanlagda ersättningsbeloppet skall upp till två tredjedelar tilldelas dem som fått slaktbidrag för kvigor. Resterande andel skall tilldelas dem som fått slaktbidrag för handjur.

27 § Frågor om bidrag för handjur, säsongsutjämningsbidrag, slaktbidrag, ytterligare ersättning samt frågor om bidragsrätter för am- och dikor och för tackor prövas av Jordbruksverket.

Frågor om bidrag för am- och dikor och för tackor samt om extensifieringsbidrag prövas av länsstyrelsen. Beslut om bidrag eller underrättelse om ett sådant beslut skall innehålla en upplysning om innehållet i 38 §.

Bidragen betalas ut av Jordbruksverket.

28 § Föreskrifter i övrigt till komplettering och för verkställighet av EG:s förordningar om djurbidrag meddelas av Jordbruksverket.

Nationella föreskrifter om stöd till spånadslin m.m.

29 § Frågor om stöd till odling av spånadslin, vicker, kikärter och linser prövas av länsstyrelsen.

Beslut om stöd eller underrättelse om ett sådant beslut skall innehålla en upplysning om innehållet i 38 §. Stöden betalas ut av Jordbruksverket.

Nationella föreskrifter om agromonetärt kompensationsstöd

30 § Föreskrifter om agromonetärt kompensationsstöd på grund av växelkursförändringar för direktstöd meddelas av Jordbruksverket.

Nationella föreskrifter i övrigt

31 § Jordbruksverket får till komplettering och för verkställighet av EG:s förordningar om jordbruksprodukter meddela föreskrifter om

1. intervention och försäljning från interventionslager,
2. exportbidrag, exportlicenser, importlicenser, förutfastställelicenser och säkerheter för jordbruksprodukter,
3. sockerkvoter, produktionsavgifter för socker, handel med sockerbeter samt om lagerersättning och lageravgift för socker,
4. stöd som avser
 - försäljning av smör till sänkta priser och användning av smör, koncentrerat smör (smörolja) och grädde vid framställning av konditorivaror, glass och andra livsmedel,
 - användning av skummjolk och skummjolkspulver vid beredning av foderblandningar,
 - denaturering av skummjolkspulver som används som foder till kalvar,
 - användning av skummjolk till foder,
 - kompensationsbetalning till potatisodlare,
 - produktion av potatisstärkelse,
 - tillverkning av kasein och kaseinater,
 - produktion av torkat foder,
 - teknisk användning av spannmål och ris,
 - denaturering av socker för foderändamål,
 - användning av socker i den kemiska industrin,
 - utsäde,
5. stöd som avser
 - smör som avsätts till icke vinstdrivande institutioner och organisationer,
 - mjölk och vissa mjölkprodukter till skolelever,
 - koncentrerat smör (smörolja) för direkt konsumtion,
 - konsumtion av olivolja,

6. stöd till privat lagring av nötkött, kalvkött, fårkött, getkött, griskött, grädde, smör, ost, skummjölkspulver och spånadslin,
7. stöd till marknadsföring av nötkött, mjölk, mjölkprodukter, äpplen, citrusfrukter, levande växter och blomsterprodukter,
8. stöd till informationsåtgärder om märkning av nötkött,
9. godkännande av producentorganisationer för färska frukter och grönsaker och stöd till sådana organisationer,
10. återköp (återtagande) av färska frukter och grönsaker genom producentorganisationer,
11. kvalitetskontroll av färska frukter och grönsaker,
12. kvotering av stärkelse,
13. stöd till odling av spånadslin, vicker, kikärtor och linser,
14. avgifter för att täcka de kostnader som är förenade med systemet för identifiering och registrering av nötkreatur enligt rådets förordning (EG) nr 820/97 av den 21 april 1997 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttsprodukter⁵.

Jordbruksverket får även i övrigt meddela föreskrifter till komplettering och för verkställighet av avdelning 1 i förordning (EG) nr 820/97.

Föreskrifter om handläggning

32 § Jordbruksverket får efter samråd med länsstyrelsen meddela föreskrifter om länsstyrelsens handläggning av stödärenden och om det underlag som krävs för utbetalning av stöd.

Behörig myndighet för uppgifter enligt EG:s förordningar

33 § Regeringen ansöker om tillstånd att få bevilja agromonetära kompensationsstöd.

34 § Frågor om godkännande av branschorganisationer och om återkallelse av ett sådant godkännande enligt artikel 19.2 och 19.4 i rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁶ prövas av regeringen.

Regeringen får enligt artikel 18.1 i rådets förordning (EG) nr 2200/96 besluta att en producent som inte är medlem i en producentorganisation eller en sammanslutning av producentorganisationer skall omfattas av en sådan organisations regler.

Regeringen får enligt artikel 21.1 i rådets förordning (EG) nr 2200/96 besluta att den som inte är medlem i en branschorganisation skall omfattas av en sådan organisations avtal, beslut eller samordnade förfaranden.

35 § Om inte något annat följer av 12, 27, 29, 33, 34 eller 37 §, skall Jordbruksverket utföra de uppgifter som enligt EG:s förordningar om jordbruksprodukter ankommer på en behörig myndighet eller en medlemsstat.

⁵ EGT L 117, 7.5.1997, s. 1 (Celex 397R0870).

⁶ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1 (Celex 396R2200).

36 § Jordbruksverket får, om inte något annat följer av andra stycket, meddela föreskrifter om skyldighet för näringsidkare som tar befattning med produkter som omfattas av EG:s förordningar om jordbruksprodukter att lämna uppgifter om

1. produktion, inköp, försäljning, import och export,
2. andra förhållanden av betydelse för tillämpningen av förordningarna.

Alkoholinspektionen får efter samråd med Jordbruksverket meddela sådana föreskrifter i fråga om näringsidkare som tar befattning med sådana vinprodukter som avses i artikel 1.2 i rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁷.

Tillsyn och kontroll

37 § Tillsyn och annan kontroll över efterlevnaden av reglerna i EG:s förordningar om jordbruksprodukter och av föreskrifter meddelade med stöd av lagen (1994:1710) om EG:s förordningar om jordbruksprodukter utövas av Jordbruksverket, om inte något annat följer av andra–femte stycket.

Jordbruksverket får efter samråd med Tullverket överlåta åt Tullverket att fullgöra viss tillsyn utöver den kontrollverksamhet som utövas enligt tullagstiftningen.

Läkemedelsverket utövar tillsyn och annan kontroll över hanteringen av den vinetanol som används för de ändamål som anges i lagen (1961:181) om försäljning av teknisk sprit m.m.

Alkoholinspektionen utövar tillsyn och annan kontroll över

1. de åtgärder som föreskrivs i kommissionens förordning (EEG) nr 2238/93 av den 26 juli 1993 om följedokument för transport av vinprodukter och om de register som skall föras⁸,

2. de lagerdeklarationer som skall lämnas till behörig myndighet enligt kommissionens förordning (EG) nr 1294/96 av den 4 juli 1996 med tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 822/87 såvitt gäller skörde-, produktions- och lagerdeklarationer avseende produkter inom vinsektorn⁹.

Länsstyrelsen kontrollerar att

1. uppgifter som läggs till grund för arealersättning och djurbidrag stämmer överens med de faktiska förhållandena,

2. uppgifter som en djurhållare rapporterar till den centrala databasen för nötkreatur enligt rådets förordning (EG) nr 820/97 stämmer överens med de faktiska förhållandena,

3. villkoren för stöden uppfylls.

Länsstyrelsens kontroll omfattar inte slakterier.

38 § Före utbetalning av stöd som länsstyrelsen beslutat om, skall Jordbruksverket kontrollera att utbetalningen är förenlig med gemenskapsreglerna.

⁷ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1 (Celex 387R0822).

⁸ EGT L 200, 10.8.1993, s. 10 (Celex 393R2238).

⁹ EGT L 166, 5.7.1996, s. 14 (Celex 396R1294).

Om Jordbruksverket finner att en utbetalning skulle strida mot gemenskapsreglerna, skall verket besluta att inte betala ut stödet och sända tillbaka stödärendet till länsstyrelsen. Jordbruksverkets beslut innebär att länsstyrelsens beslut förfaller.

39 § Jordbruksverket får meddela föreskrifter om hur

1. sådan tillsyn och annan kontroll som avses i 37 § andra och tredje styckena skall bedrivas, och

2. sådan kontroll som avses i 37 § femte stycket skall bedrivas.

Jordbruksverkets föreskrifter om Tullverkets tillsyn skall meddelas efter samråd med det verket.

Läkemedelsverket får meddela föreskrifter om att den som hanterar vinetanol som används för de ändamål som anges i lagen (1961:181) om försäljning av teknisk sprit m.m. skall utöva kontroll av verksamheten. Verket får också meddela föreskrifter om hur kontrollen skall utövas.

Alkoholinspektionen får meddela föreskrifter om hantering av sådana följedokument och om sådana register som avses i 37 § fjärde stycket 1 samt om hantering av sådana lagerdeklarationer som avses i 37 § fjärde stycket 2.

40 § Jordbruksverket, Läkemedelsverket och Alkoholinspektionen får meddela föreskrifter om avgifter för tillsynen.

41 § Jordbruksverket får föreskriva att

1. den som tar emot stöd eller betalar avgifter enligt EG:s förordningar om jordbruksprodukter skall föra anteckningar om mottaget stöd och betalda avgifter,

2. anteckningar som avses under 1 och andra handlingar av betydelse för kontroll av mottaget stöd och betalda avgifter skall bevaras under en viss tid.

Återbetalningsskyldighet

42 § Den myndighet som fattar beslut om ett stöd får besluta att belopp som stödmottagaren inte är berättigad till skall betalas tillbaka. Om det kan anses oskäligt att återkräva hela beloppet, får detta sättas ned.

Jordbruksverket får föreskriva hur beloppet skall betalas tillbaka och att små belopp inte skall återkrävas.

Upphävande av beslut

43 § Om beslut om stöd har meddelats på grund av oriktig eller vilseledande uppgift av stödmottagaren eller om denne brutit mot villkor som gäller för stödet, får den myndighet som har fattat beslut om stödet omedelbart häva beslutet och helt eller delvis kräva tillbaka lämnat stöd inom tio år från det att beloppet betalades ut.

Ränta

44 § Ränta skall betalas till staten på belopp enligt EG:s förordningar om jordbruksprodukter, om

1. beloppet betalas efter förfallodagen,

2. mottagaren inte är berättigad till beloppet och detta skall betalas tillbaka.

Jordbruksverket får föreskriva

1. hur räntan skall beräknas,
2. hur räntan skall betalas, och
3. att små räntebelopp inte skall tas ut.

Jordbruksverket och länsstyrelsen får besluta att ränta inte skall betalas eller att räntekravet skall sättas ned, om det kan anses oskäligt att kräva ränta enligt föreskrifter som avses i andra stycket 1.

Verkställighet av beslut

45 § Jordbruksverkets och länsstyrelsens beslut enligt denna förordning eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av förordningen får verkställas enligt utskönningsbalken.

Jordbruksverket och länsstyrelsen får bestämma att ett beslut enligt denna förordning eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av förordningen skall gälla omedelbart även om det överklagas.

Överklagande

46 § Länsstyrelsens beslut om stöd får överklagas hos Jordbruksverket.

47 § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.
2. Genom förordningen upphävs förordningen (1994:1715) om EG:s förordningar om jordbruksprodukter.
3. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i ärenden som anhängiggjorts före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

MARGARETA WINBERG

Hans Petterson
(Jordbruksdepartementet)

